

WSKAZÓWKI MONTAŻOWE PODWALIN POD DRZWI TYPU HS, HST ORAZ POSZERZEŃ POD PROGI DRZWIOWE, BALKONOWE I OŚCIEŻNICE.

Poniżej przedstawiamy Państwu wytyczne dotyczące montażu podwalin pod drzwi typu HS, HST oraz poszerzeń pod progi drzwiowe, balkonowe i ościeżnice. Materiał, z którego zbudowane są podwaliny i poszerzenia to specjalnie utwardzony polistyren ekspandowany KLINARYT.

Niniejsza instrukcja pozwoli Państwu uniknąć problemów, które mogą wynikać z nieprawidłowości montażu HS i innych elementów stolarki okiennej i drzwiowej. Wszystkie informacje należy odnosić do całego asortymentu podwaliny i poszerzeń.

Dobór materiałów takich jak kleje, taśmy, uszczelniacze zostaje po stronie wykonawcy, niemniej jednak zalecane są materiały, które nie będą wzbudzały wątpliwości w zakresie stosowania z materiałem podłoża oraz KLINARYTU. Znani producenci chemii budowlanej, posiadają w swojej ofercie wysokiej jakości bezrozpuszczalnikowe klejo-uszczelniacze, które z powodzeniem można stosować przy montażu podwalin i poszerzeń.

Przed użyciem należy zapoznać się z instrukcją producenta. Gwarantujemy zachowanie właściwości użytkowych naszych produktów pod warunkiem dostosowania się do poniższych zaleceń montażowych. Połączenie progu HS z naszą podwaliną zostało przebadane pod kątem wiatroszczelności: klasa C5, wodoszczelności: E900 oraz przepuszczalności powietrza: klasa 4.

1. Przygotowanie podłoża.

Powierzchnia, na której będzie montowana podwalina/poszerzenie musi być wypoziomowana. Jest to bardzo istotne aby zredukować do minimum ryzyko nierównomiernego rozłożenia naprężeń ściskających. Dodatkowo powierzchnia, na której ma być postawiony KLINARYT powinna być gładka, bez ubytków, luźnych elementów betonu i sucha.

2. Przygotowanie podwaliny/poszerzenia

Przed montażem należy przygotować odpowiednią długość podwalin/poszerzeń tak aby zostawić luz montażowo-dylatacyjny około 1 cm od ościeży. Gdy zachodzi konieczność docięcia podwaliny/poszerzenia na wymiar można to zrobić piłką do metalu, drewna. Należy starać się aby płaszczyna odcięta była od strony ościeży.

W związku z tym, że montaż drzwi HS, HST wymaga bardzo dużej staranności i dokładności, a przy tym jest trudny ze względu na duże wymiary oraz ciężar, podwaliny/poszerzenia można montować na dwa sposoby. Wybór wariantu zależy od sytuacji montażowej na miejscu wbudowania elementu stolarki oraz wykonawcy.

WARIANT 1 - MONTAŻ PODWALINY/POSZERZENIA W CZĘŚCIACH DO PROGU/OŚCIEŻNICY

Pkt. 1. W tym wariantcie najwygodniej jest położyć element stolarki, do którego ma być przymocowana podwalina/poszerzenie poziomo na przygotowany wcześniej stół lub podpory aby leżał stabilnie i był łatwy dostęp do progu/ościeżnicy od spodu. Następnie po upewnieniu się, że podwaliny/poszerzenia idealnie pasują do progu/ościeżnicy; przystępujemy do wklejania. Pierwszym krokiem jest pokrycie górnej płaszczyny podwaliny/poszerzenia klejo-uszczelniaczem. W przypadku HS zaleca się położenie minimum czterech ścieżek klejowych. Należy stosować odpowiednie klejo-uszczelniacze (patrz wstęp do niniejszej instrukcji). Następnie wsuwamy podwalinę/poszerzenie w próg/ościeżnicę, odpowiednio ustawiamy i mocno dociskamy. Całość zespalamy stosując ściski stolarskie. Jeżeli jest to możliwe, zalecane jest dodatkowe przykręcenie podwaliny/poszerzenia do progu/ościeżnicy od dołu. Bardzo dobrze nadają się do tego wkręty ciesielskie z łbem z podkładką. Wkręt powinien przechodzić przez dolną listwę PCV. Uwaga! Konieczne jest dobranie odpowiedniej długości wkręta aby nie przewiercić na wylot progu HS-a, ościeżnicy. W przypadku progów niskich ta operacja nie jest możliwa. W ten sam sposób przyklejamy pozostałe odcinki podwaliny/poszerzenia, przy czym bardzo ważne jest pokrycie klejo-uszczelniaczem powierzchni doczołowej. Podwalinę/poszerzenie dociskamy do progu i dosuwamy do wcześniej przyklejonego elementu. Łącze pokrywamy klejo-uszczelniaczem, a nadmiar usuwamy.

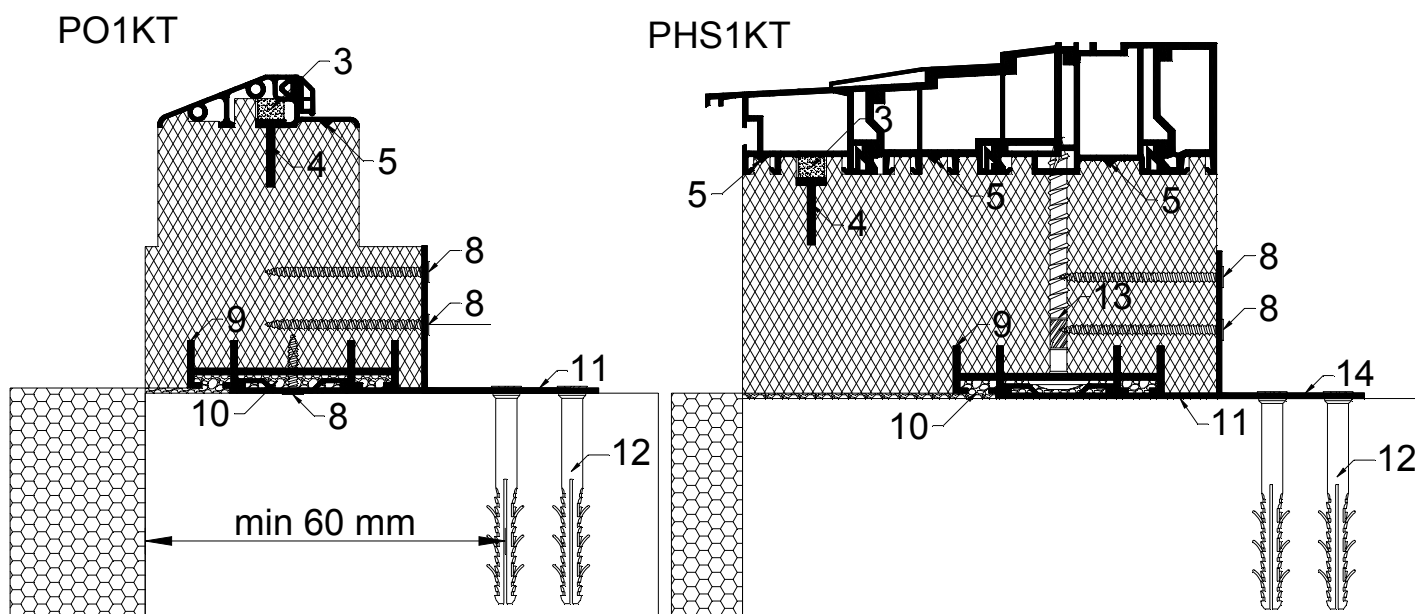

Pkt.2 Po przyklejeniu całej podwaliny/poszerzenia do progu/ościeżnicy, wczepiamy kotwy montażowe w dolną listwę po 3 szt./1 mb i przykręcamy je wkrętem montażowym. Następnie rozprowadzamy po powierzchni podłoża klej poliuretanowy do styropianu ewentualnie klejo-uszczelniaacz (patrz wstęp do niniejszej instrukcji). Całość ostrożnie wsuwamy w miejsce wbudowania i stawiamy na równe, nośne i wypoziomowane podłoże. Zamiast kotew montażowych można również użyć stalowych kątowników montażowych np. Knelsen i bezpośrednio przykręcić je do Klinarytu oraz do podłoża od wewnątrz. Zaleca się 3 szt./1 mb oraz używanie wkrętów montażowych o długości minimum 80 mm. Po wypoziomowaniu uzupełniamy szczeliny dylatacyjne między murem a podwaliną/poszerzeniem klejo-uszczelniaaczem.

Mocowanie przy pomocy kotew montażowych

Mocowanie przy pomocy kątowników montażowych

1 – ścieżka z klejo-uszczelniaaczem 3 – taśma rozprężna 4 – listwa PCV 5 – klejo-uszczelniaacz 8 – wkręt montażowy 9 – listwa zaczepowa 10 – klej poliuretanowy lub zaprawa klejowa z worka 11 – blacha montażowa 12 – kołki montażowe 13 – wkręt ciesielski 14 – kątownik montażowy

WARIANT 2 - MONTAŻ ELEMENTU STOLARKI NA PRZYGOTOWANE PODWALINY/POSZERZENIA

W tym wariantcie pierwszym etapem jest przygotowanie elementów podwalin/poszerzeń na żadaną długość. Na równym, nośnym i wypoziomowanym podłożu, po wpięciu kotew montażowych, przyklejamy klejem poliuretanowym do styropianu do podłoża pierwszy element podwaliny/poszerzenia, a następnie za pomocą klejo-uszczelniaacza tak jak w wariantcie 1 łączymy ze sobą kolejne odcinki w całość. Bardzo ważne jest utrzymanie ułożonych podwalin/poszerzeń w poziomie oraz w linii. Następnie górną część podwaliny/poszerzenia pokrywamy ścieżkami klejo-uszczelniaacza i na całość nakładamy element stolarki. W przypadku osadzania ościeżnic na poszerzeniach istnieje możliwość przewiercania i przykręcania mechanicznego do podłoża. W tym wariantcie nie potrzebujemy ścisków stolarskich.

Elementy z Klinarytu nie mogą być stosowane do stolarki p-poż.

Ważne: w przypadku narażenia Klinarytu na intensywne działanie promieni słonecznych zaleca się pokrycie podwaliny podkładem podtynkowym (np.: Cerplast Atlas). Elementy z Klinarytu nie mogą być traktowane jako hydroizolacja.

NIE WOLNO POKRYWAĆ KLINARYTU ŚRODKAMI ZAWIERAJĄCYMI ROZPUSZCZALNIKI I INNĄ AGRESYWNĄ CHEMIĘ.